

Ἐδῶ καλὲ ὁ Μπούμπουλης, ποῦ τρέχει ἄνω κάτω, ὁποῦ σκοτώνει μὲ τορπίλλ χταπόδια κι' ἄχινοὺς, ποῦ καὶ τῆς θάλασσας θὰ ἔρῃ καμμιὰ φορὰ τὸν πάτο, τὸν μπούσουλά του ἔχασε κι' αὐτὸς 'στους Συριανούς. Καὶ σὺ θὰ ἔβγῃς βουλευτὴς μὲ «Κήρυγμα» καὶ λόγια, χωρὶς κουμπάρους, χρήματα, κρασί, συγγενολόγια;

Χριστὸς γεννᾶται σήμερα, τοῦ κόσμου σωτηρία.... πολὺ καλὰ, ἄς γεννηθῆ, ἂν δὲν βαρρῆται, πάλι, ἀλλ' ὅμως πρέπει νὰ τοῦ 'πῆ κι' ἡ ἄσπορος Μαρία, κάλλη γιὰ δεύτερη φορὰ νὰ μὴ μᾶς ξαναβάλλη. Θὰ τρώῃ μαῦρο, βουλευτὴς ποτέ του δὲν θὰ γίνῃ, κι' ἂν θέλῃ νὰ τὸν προσκυνῶ, μόνο Χριστὸς ἄς μείνῃ.

Souris.

ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ.

Ἰπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Σερίφ βέη ὡς πρῶτου.

[Τὴν θέσιν τῶν γραμματέων κατέχουσιν ὡς νεώτεροὶ οἱ Λεβίδογλου, Ζυγομαλάμπεης, Μυσιρλή ἀγᾶς καὶ Γρουπάρ ἐρέντης].

Ἀναγινώσκεται ὁ κατάλογος

Δραγούμ ἐφένδης — Μπουρντά (παρῶν)
 Βεζίρ Κουμουνδούρ. — Μπουρντά
 Κουμουνδούρ-Γλου (υἱός) — Μπουρντά.
 Τρικοῦπ Ἐφένδης — Μπουρντά.
 Ντελεῖ — Γιώργης — Μπουρντά.
 Χότζα-Καλλιφρονᾶ — Μπουρντά.
 Μαυροκορντάτ μπέης — Γιώκ. (ἰπῶν).
 Καλλιγάμπεης. — Μπουρντά.
 Τσελεμπή Φιλήμων. — Γιώκ.
 Νταῖ Γρίβα. — Γιώκ.
 Μπουμπουλ πασᾶς. — Γιώκ.
 Κοττάραγα. — Γιώκ.
 Καταικαπῆ ἐφένδης. — Παρούν.
 Νασραδίν Χόντζα. — Γιώκ.
 Χαδζή Σάββα. — Μπουρντά.
 Κλπ. Κλπ. Κλπ.

Ὁ Πρόεδρος προσκαλεῖ τουρκιστὶ τὸν θέλοντα νὰ λάβῃ τὸν λόγον.

Βεζίρ Κουμουνδούρ. (Στέρημ σοῦλετμ (ζητῶ τὸν λόγον) ἐφέντημ!

Πρόεδρος. Μπουγιουρούμ!

Βεζίρ Κουμουνδούρ. (Ἀπὸ τοῦ βήματος). Κύριοι ἀντιπρόσωποι τοῦ παλαιοῦ καὶ νέου Βασιλείου καλῶς ὄρισατε!

Δραγούμ ἐφένδης. (Ἰστέριμ σοῦλετμ! (Ζητῶ τὸν λόγον!)

Πρόεδρος. Ἄ! σικτίρ!

Βεζίρ Κουμουνδούρ. Κύριοι Βουλευταί, εὐχαρίστως ἀναγγέλλω ὑμῖν ὅτι ἡ θεία Πρόνοια μᾶς ἠξίωσε....

Τρικοῦπ-ἀγᾶς. Ἰστέριμ σοῦλετμ.

Πρόεδρος. Ἄ! σικτίρ.

Ἐξε τῶν γραμματέων. Μὰ ἐφέντημ.....

Πρόεδρος. Ἀβραντινὴ σικτίμ, ὀγλάν, πεζεθέεν.

Βεζίρ Κουμουνδούρ. Ἡ σημαντικὴ αὔξησις τῶν ὀρίων μᾶς εἶναι γεγονόςς πρὸ τοῦ ὁποίου πάντα τὰ ἄλλα....

Καλλιγάμπεης. Ἰστέριμ σοῦλετμ.

Βεζίρ Κουμουνδούρ. Κύριοι βουλευταί! Οὐδεὶς τῶν Ἑλλήνων ἐπεθύμει εἰλικρινῶς τὸν πόλεμον....

Ἰακωβάτος. Ἀφερούμ, ἀφερούμ!

Κουμουνδούρ. Οὐδεὶς ἐστέρειτο φιλοπατρίας καὶ ἡρωϊσμοῦ· ἀλλ' αἱ ἀτελεῖς παρασκευαὶ καὶ ἡ σεβαστὴ θέλησις τῶν δυνάμεων....

Κατσικαπῆς. Ἀληθινὰ, κύριε πρόεδρε, νῦρῆθημεν ἐν τοῦ μέσου δύου πυροῦν.

Πρόεδρος. Ἄ σικτίρ!

Κουμουνδούρ. Ἡ Τουρκία εἶναι μεγάλη. Ἡ Ἑλλάς εἶνε μικρά.

Πρόεδρος. Ἀφεριμ, ἀφεριμ. (Καὶ ἀπὸ τοῦ Προεδρείου τοῦ δίδει ἐλαφροὺς γιακάδες).

Κουμουνδούρ. Μὴ ἀπελιζώμεθα! Ἡ Ἑλλάς τοῦ 21 θὰ ἀνατείλῃ καὶ πάλιν. Οἱ Τουρκοφάγοι τῆς

Πρόεδρος, (Μανιώδης). Ἀλλῆρεμ λαφενέ (σοῦ ἀφαιρῶ τὸν λόγον) κενέφ!! Τιμποῦκ, γκιετιρ, Παπασταθόπουλε.

Βεζίρ Κουμουνδούρ. (Μειδιῶν κατέρχεται τοῦ βήματος).

Τρικοῦπ ἐφένδης. Ἰστέριμ σοῦλετμ. (Ζητῶ τὸν λόγον).

Πρόεδρος. (Μετὰ δισταγμῶν). Νέισα, γκέλ (ἄς εἶνε, ἔλα!)

Τρικοῦπ ἐφένδης. Ἀπ' ἐναντίας, Κύριε Πρόεδρε, ἡ θεία Πρόνοια, καθ' ἃς ἔχω ἰδιαιτέρας πληροφορίας, ἤθελε νὰ μᾶς δοθοῦν πολλὰ . . .

Σταμούλογλου. Hear, Hear (ἄκουσον, ἄκουσον.)

Πρόεδρος. Ἄ σικτίρ!

Τρικοῦπ ἐφένδης Καὶ ὄχι μόνον πολλὰ, ἀλλὰ καὶ ἐφ' ὅσον καὶ καθ' ὅσον ἡ ὑπόθεσις ἡμῶν ἐπροχώρει....

Τὰ ἀκροατήρια. Ζήτωωω! (Χειροκροτοῦν φρενιτιωδῶς.)

Πρόεδρος. Μαμπανῆ δζανινὰ σικέριμ, ἄ! (Ξεριζώνει τὴν γενειάδα του). Νιζαμλάρ! Ἄλ! σουνοῦ (Βγάλ' τους ἔξω!) Γκιαουρλάρ! (Τὰ ἀκροατήρια κεροῦνται αὐθωρεῖ.)

Τρικοῦπης. Μᾶς ὠμίλησεν ὁ κ. πρῶθυπουργός περὶ ἀτελειῶν τῶν ἡμετέρων παρασκευῶν, ἐν ᾧ ἡ παραλυσία τῶν τουρκικῶν δυνάμεων εἶχε φθάσει εἰς τὸ . . .

Πρόεδρος. Α! σικτίρ, σανάντα ἀλήρημ. (Καί σένα σοῦ παίρνω τὸν λόγον).

Τρικούπης. Goddam! Δὲν ἔχετε τὸ δικαίωμα ἐκ τοῦ συντάγματος.

Πρόεδρος. Νὰ, σύνταγμα (Τοῦ πετᾶ τοὺς Κώδικαι σ' τὸ κεφάλι).

Τρικούπης. (Κατέρχεται αἱματόφυρτος). Θόρυβος μέγας. Ὅλοι οἱ Βουλευταὶ ἀνίστανται. Ἐνῶ ὁ Πρόεδρος ἔμμανής τίλλων ἀπασαν αὐτοῦ τὴν τρίχωσιν ἐκπέμπει πρὸς τὴν Βουλὴν τρίχας ἀναμιξ καὶ ὕβρεις ἀσυναρτήτους. Γεζίτ! Κατσάκ πεζεδεγκ (Φυγάδες!) Ἰστεμέμ! (Δὲν θέλω!) Μποϊλέ Ἰστέριμ!) Καὶ πρὸς τὴν φρουράν: Νιζαμλάρ, ἄλ! σουνοῦ! (Πάρτε τους μέσα).

Ὅτε ὁ Στεφανίδης στρήθων ἀπελπιστικῶς τοὺς μύστακας δρμᾶ ὠρούμενος ἡμηρικούς στίχους:

Μῆνιν ἄοιδε θεὰ Πηλιάδειο Στεφανῖο
 Οὐλομένην Προεδρεῖν Ἀγαρηνοῦ Σεριφῆς

καὶ ἀρπάζων τὸ τσιμποῦκι τοῦ Προέδρου τοῦ ἀλλάζει τὴν Παναγίαν, ἐκείνου φωνάζοντος ἅμᾶν καὶ τοῦ Στεφανίδου ἁμῆν!

Χαδζής.

ΦΡΟΥ—ΦΡΟΥ

Ὁ Οἰκονόμου ἦλθε 13ος μεταξύ τῶν ὑποψηφίων, ἦν δὲ καὶ εἰς τὴν σειράν ἡ κάλπη τοῦ 13ος. ὥστε τὸν ἔφαγε ὁ ἀριθμὸς τοῦ Ἰούδα!

Τὸ θέατρον τῆς Κεφαλληνίας ὀνομάζεται . . . Κέφαλος.

Ἐν Κεφαλληνίᾳ ἤρξατο ἐκδιδομένη νουσιματάτη ἔφημερίς Ἐγγοῖα σας γραφομένη κομψά καὶ κατγινομένη κυρίως μὲ θεατρικά, μὲ ποιηματάκια καὶ ἄλλα. Εἶναι ἐλαφρὰ σατυρική ἔφημερίς.

Συμμεριζόμεθα καὶ ἡμεῖς τὴν ἀγανάκτησιν τῆς φίλης Ἐφημερίδος διὰ τὴν ἀπέναντι ἐνός τῶν συντακτῶν αὐτῆς συμπεριφορὰν τοῦ ἐργολάβου τοῦ θεάτρου, μὴ δυνάμενοι ἀκόμα νὰ πιστεύσωμεν ὅτι πράγματι ἔλαβε χώραν προσβολὴ τοιαύτη εἰς ἀντιπρόσωπον τοῦ τύπου καὶ ὑποθέτοντες ὅτι ἐμεσολάβησε καμμία παρεξήγησις.

Ὁ διευθυντής τοῦ **Μῆ Χάνεσαι** ἀναχωρεῖ αὖριον διὰ Πόρον, ὅπου θέλει διατρίψει ἐπὶ ἑν δεκαπενθήμερον. Ἡ

διεύθυνσις τοῦ φύλλου ἀνατίθεται κατὰ τὴν ἀπουσίαν του εἰς τὸν κ. **Ἀριστείδην Ρούκη.**

Ἐνεκα τῶν Ἐορτῶν τὸ **Μῆ Χάνεσαι** δὲν θέλει ἐκδοθῆ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν.

Ἡ Γορτυνία ἔκαμε θαύματα πάλιν αἰμομιξίας. Ἐστειλεν ἀναμιξ Δεληγιανικούς Κουμουνδουρικούς καὶ τὸν Παλαμήδην ξεχωριστά. Δὲν ἔστειλε δὲ τὸν Νικολόπουλον, διότι ἐγγράσαν ὀλίγον τὰ αἴσχη του· καὶ ἐννοεῖ νὰ τὸν ἐκλέγη βουλευτὴν, μόνον ὅποταν τὰ αἴσχη αὐτοῦ εἶναι φρέσκα, φρέσκα.

Τὸν ἀγνόν τῆς ὑποψήφιον **Θεόδωρον Γ. Κολοκοτρώνην** οὔτε τὸν ἐνθυμήθηκε· ἦτο τόσο μακριά· δὲν ἐμοίρασεν οὔτε τσιγάρα, οὔτε κἂν σουγιάδες Κολοκοτρώνηδες· ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι τόσο τίμιος· εἶναι ἀντιβασιλικὸς ὅταν βλέπῃ τὴν βασιλείαν νὰ μὴν πονῇ τὸν τόπον· ἀγαπᾷ τόσο τὰ δικαιώματα καὶ τὴν εὐημερίαν τοῦ λαοῦ, θέλει ἐκλογὰς ἐλευθέρως· ἔχει τὸ θάρρος τῆς γνώμης του καὶ τὸ θάρρος τῆς ἀληθείας, εἶναι ὑπερήφανος· οὔτε δωροδοκεῖ, οὔτε δωροδοκεῖται· ἐμφορεῖται ὑπὸ τῶσφ ὄγιων ἀρχῶν περὶ πολιτικῶν καὶ κοινωνικῶν ζητημάτων· εἶναι...

Εἰς Γορτύνιος. Τί κάθεσε κι' ἀραδείαζεις τόσα του προτερήματα, εἶνα ἀπ' αὐτὰ φθάνει νὰ μὴν τὸν ἐκλέξομε ποτε βουλευτή.

Ἐάν ὑποθέσωμεν τὰς πολιτικὰς ἀποτυχίας εἶδος πολιτικοῦ θανάτου, ἰδοὺ πῶς ἱεροκλήρξ τις θὰ ἤρχιζε τὸν ἐπιτάφιόν του:

(Ἔπεσαν οἱ δυνατοὶ σώζοντες τὸν Ἰσραὴλ) (Ἐ σ θ ἦ ρ).

Ναί, φιλόχριστον ἀκροατήριον, ἔπεσεν ὁ Γρίβας μὲ τὸ δεξί του χέρι, τὸν Γεροθανάση του, ἔπεσεν ὁ Μακράκης μὲ τὸ δεξί του πόδι καὶ τὴν ἀγιαστούρα του, ἔπεσεν ὁ Σαράβας μὲ ὄλους τοὺς Φιλίππους του, ἔπεσεν ὁ Σιμόπουλος μὲ τὸν Ἀνάργυρόν του, ἔπεσε καὶ ὁ Μαυροκορδάτος μὲ τὰς εὐκνημίδας καὶ φιλελεύθεραις παραμάναις του, ἔπεσεν ὁ Κορωνάιος μὲ ὄλαις τῆς κορώναις καὶ τὰ ψηφίσματα, ἔπεσεν ὁ Βαλασσόπουλος μὲ ὄλους τοὺς λαγούς καὶ τὰ πετραχήλια του, ἔπεσεν ὁ Νικολόπουλος μὲ ὄλας τὰς μίτρας καὶ τὴν μιτρομανίαν του, ἔπεσεν:

Τοῦτέστιν, ἤγουν δηλαδή καὶ ὁ **Γιαννοῦκος**, ἦτοι ἔπεσεν ἀπὸ Βουλευτῆς, καὶ τοῦπέσε κ' ἡ μῦτη,

ἔπεσεν ὁ Οἰκονόμου κάτω μὲ ὄλα τὰ κάτω του, ἔπεσεν ὁ Κοσονάκος μὲ ὄλα τὰ ἀπάνω του, ἔπεσεν ὁ Φιλήμων μαζὺ μὲ τὸν Νέγρη του καὶ μὲ τὸν Δὸν Κάστρο του, ἦτοι ὄλον τὸν συνδυασμόν του κτλ. κτλ.